

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobkyně: **C. Y.**, XXX státní příslušnosti, bytem P., zast. **Mgr. Helenou Kopeckou**, zaměstnankyní Organizace pro pomoc uprchlíkům, Praha 9, Kovářská 4, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, Praha 3, Olšanská 2, o přezkum rozhodnutí žalované ze dne 6.2.2015 č.j. CPR-17625-9/ČJ-2014-930310-V238, t a k t o:

- I. Žalobkyně se osvobozuje od soudních poplatků.
- II. Rozhodnutí **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie** ze dne 6.2.2015 č.j. CPR-17625-9/ČJ-2014-930310-V238 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 6.2.2015 č.j. CPR-17625-9/ČJ-2014-930310-V238, kterým žalovaný zamítl její odvolání ve správním řízení a zároveň potvrdil rozhodnutí **Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort** ze dne 2.10.2014 č.j. KRPA-45963-48/ČJ-2013-000022. Tímto rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobkyni uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s řízením o správním vyhoštění, a to ve výši 1 000,- Kč. Žalobkyně uvádí, že řízení v meritu věci, tedy o správním vyhoštění nebylo v době podání žaloby ukončeno, neboť (v té době) dosud nebylo pravomocně rozhodnuto o žalobě proti samotnému správnímu vyhoštění. Nemohlo jí tak být prokázáno porušení právní povinnosti. Žalobkyně upozorňuje na to, že řízení o nákladech řízení za správní vyhoštění je závislé na vyřešení otázky samotného vyhoštění.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že uložení správního poplatku není nepřiměřené a je zřejmé, že žalobkyně porušila právní povinnost, na základě čehož jí bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění. Proto navrhl zamítnutí žaloby.

Soudu je známo jak z obsahu podání v této věci a napadeného správního rozhodnutí, tak i z jeho vlastní činnosti, že rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 2.10.2014 čj. KRPA-45963-47/ČJ-2013-000022 bylo žalobkyni uloženo podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, správní vyhoštění a současně na jeden rok stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie. Zároveň správní orgán prvního stupně rozhodl, že se na žalobkyni nevztahují důvody znemožňující vycestování podle téhož zákona. Toto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo poté v odvolacím správním řízení potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 6.2.2015 čj. CPR-17625-8/ČJ-2014-930310-V238. Rovněž proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně správní žalobu, které Městský soud v Praze vyhověl tak, že rozhodnutí o vyhoštění zrušil rozsudkem ze dne 17.4.2015 č.j. 1 A 16/2015-43, který nabyl právní moci dne 21.4.2015 a proti němuž nebyl podán opravný prostředek. Věc soud zároveň vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Rozhodnutí o správním vyhoštění bylo zrušeno pro jeho nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů, tedy podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

S ohledem na to, že napadené správní rozhodnutí úzce navazuje na rozhodnutí o správním vyhoštění, které je nezbytné přezkoumat v přednostním režimu (§ 56 odst. 3 s.ř.s.), dospěl soud k závěru, že právě souvislost obou správních rozhodnutí je závažným důvodem, pro který je nutno i tento přezkum provést přednostně (§ 56 odst. 1 s.ř.s.).

Městský soud v Praze posoudil žalobu takto:

K výroku I.:

Vzhledem k tomu, že cizinec je ze zákona osvobozen od soudního poplatku při přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění (§ 11 odst. 2 písm. i/ zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) a že žalobkyně v tomto bezprostředně navazujícím přezkumném řízení požádala o osvobození od soudního poplatku a věrohodně uvedla své osobní majetkové a finanční poměry, které nejsou dostatečné, dospěl soud k závěru, že v jejím případě jde o výjimečnou situaci a zvláště závažné důvody, které dovolují úplné osvobození od soudního poplatku (§ 36 odst. 3 s.ř.s.).

K výroku II.:

Procesní soud nemá v tomto přezkumném řízení žádný poznatek, který by mu dovoľoval zpochybnit právní závěr a meritorní rozhodnutí téhož soudu (byť učiněné v souladu s ust. § 31 odst. 2 s.ř.s. v jiném procesním obsazení) ve věci správního vyhoštění, a proto z tohoto rozhodnutí (rozsudku) vychází s tím, že rozhodnutí o správním vyhoštění nebylo přezkoumatelné pro nedostatek důvodů ohledně skutkového i právního základu posouzení důvodů pro vyhoštění. Je nepochybné, že výrok o nákladech správního řízení je ve vztahu k meritornímu rozhodnutí, tedy výroku o správním vyhoštění, akcesorické povahy, a to i přesto, že byl učiněn formálně samostatným správním rozhodnutím. Proto nezbyvá, než rozhodnutí zrušit podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. z týchž procesně právních důvodů, tedy pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů správního rozhodnutí, které již bylo pravomocně shledáno jako procesně vadné.

K výroku III.:

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Přestože měla žalobkyně ve věci úspěch, náklady řízení jí nevznikly. Žalovanému, který ale nebyl procesně úspěšný, rovněž podle obsahu spisu nevznikly žádné procesní náklady v řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. června 2015

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu